

Sygn. akt *XVII AmT 13/18*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz	SSO Witold Rękosiewicz
Protokolant: protokolant sądowy Magdalena Żabińska	

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania K. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) K. W. w B.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z dnia 15 września 2017 r. nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza K. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) K. W. w B. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt *XVII AmT 13/18*

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany), decyzją z dnia 15 września 2017 r. znak (...), w związku z niewywiązaniem się z przewidzianego w art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1489 z późn. zm. dalej: Pt) obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów za rok sprawozdawczy 2013, 2014 oraz 2015 nałożył na K. W. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) K. W. w B. (Przedsiębiorca, powódka) karę pieniężną:

1. za 2013 r. w wysokości 1500,

2. za 2014 r. w wysokości 1500,

3. za 2015 r. w wysokości 1500.

Przedsiębiorca K. W. wniesionym odwołaniem zaskarżyła decyzję Prezesa UKE w całości. Zaskarżonej decyzji powódka zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art.7 w zw. z art.209 w zw. z art.210 Pt przez ich niewłaściwe zastosowanie i błędne przyjęcie, że nie spełniła obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w art.7 Pt, co skutkowało nałożeniem na nią kar pieniężnych za lata 2013 - 2015 mimo iż skarżąca przedłożyła Prezesowi UKE stosowne dokumenty, w związku z czym brak podstaw do nałożenia na nią kary pieniężnej,
2. naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art.7 k.p.a. poprzez podjęcie rozstrzygnięcia i brak rozważenia całokształtu okoliczności faktycznych sprawy.

Na podstawie podniesionych zarzutów powódka wniosła o:

1. uchylenie decyzji,
2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarżąca nie zgodziła się ze stanowiskiem Prezesa UKE, że nie podjęła żadnych czynności w sprawie. Wskazała, że na wezwanie Prezesa UKE przedłożyła wszelkie wymagane prawem dokumenty. Przedstawiła dowody nadania ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru dokumentów. Powołała się na treść pisma złożonego w dniu 12 czerwca 2017 r., przy którym przedłożyła stosowne formularze i dokumenty. Na tej podstawie za oczywiste uznała, że zrealizowała nałożone ustawą obowiązki informacyjno-sprawozdawcze i brak przesłanek do nałożenia na nią kary pieniężnej w wysokości 4 500 zł.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł.

Pozwany wskazał, że okoliczność niewykonania w terminie obowiązku przedłożenia danych za lata 2013-2015 nie była w odwołaniu kwestionowana. Podkreślił, że na potwierdzenie przedłożenia danych załączył do odwołania jedynie zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki skierowanej do Prezesa UKE, z treści którego nie wynika, jakich dokumentów dotyczy. Stwierdził, że okoliczność przekazania danych z naruszeniem ustawowego terminu nie ma wpływu na kwalifikację prawną istniejącego w sprawie stanu faktycznego jako naruszenia polegającego na niewypełnieniu określonego w art. 7 Pt obowiązku. Wymieniony przepis precyzyjnie określa termin wywiązania się z obowiązku jako dzień 31 marca roku następującego po roku, którego obowiązek dotyczy. Zauważył, że przekazywanie informacji, o których mowa w art. 7 Pt ma wpływ na wykonywanie przez Prezesa UKE jego obowiązków ustawowych. Z tego względu naruszenie, którego dopuścił się powód miało istotny wpływ na wysokość nałożonej kary. Dodał, iż przy ustalaniu wymiaru kary, jako okoliczność łagodzącą uwzględnił, że powód nie był uprzednio karany. Kara, jaką w okolicznościach niniejszej sprawy Prezes UKE mógł nałożyć na Przedsiębiorcę, w szczególności przy uwzględnieniu faktu, że powód nie przedłożył, pomimo wezwania, danych dotyczących wysokości osiągniętych przychodów w roku poprzedzających zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, mogła wynieść 15 000 zł za każdy przypadek niewypełnienia obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 7 Pt. Prezes UKE wymierzył jednak karę w wysokości po 1 500 zł za każdy rok, co do którego powódka nie zrealizowała obowiązku sprawozdawczego. Oświadczył, że wymiar kary ustalił zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt w sposób szacunkowy, uwzględniając zakres naruszenia oraz fakt, że powód nie był uprzednio karany.

Podnoszone w odwołaniu zarzuty naruszenia procedury administracyjnej Prezes UKE uznał za bezpodstawne. Powołał się na utrwalone w orzecznictwie stanowisko, iż ewentualne uchybienia w postępowaniu prowadzonym przez organ administracji nie są przedmiotem postępowania sądowego, gdyż Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) jest zobowiązany do wszechstronnego zbadania okoliczności sprawy przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków stron w postępowaniu dowodowym. Z tego względu zarzut naruszenia przepisów postępowania administracyjnego w postępowaniu przez SOKiK nie może zostać uwzględniony.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

K. W. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) K. W. w B. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 Pt wpisanym do prowadzonego przez Prezesa UKE rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Zawiadomieniem z dnia 15 maja 2017 r., (znak: (...)) doręczonym w dniu 16 maja 2017 r. (k. 1 akt adm.) Prezes UKE poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2013, 2014 oraz 2015 i wezwał do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r., niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Jednocześnie Prezes UKE poinformował powódkę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji, co do zebranych materiałów i dowodów w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Przed wydaniem zaskarżonej decyzji powódka nie przedstawiła swojego stanowiska w sprawie. Nie złożyła również informacji o wysokości przychodu osiągniętego w 2016 r. Z uwagi na brak informacji o wysokości uzyskanego w 2016 r. przychodu Prezes UKE ustalił wysokość kary pieniężnej na podstawie art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt w sposób szacunkowy.

Powódka do odwołania dołączyła kserokopię zwrotnego potwierdzenia odbioru korespondencji wysłanej do Prezesa UKE, która odebrana została przez pozwanego w dniu 14 czerwca 2017 r. Z treści przedstawionego potwierdzenia odbioru nie wynika, jaka była zawartość przesyłki (k.12).

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Przedsiębiorca nie spełnił w terminie ustawowym ciążącego na nim na podstawie art. 7 ust. 2 Pt obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych za rok 2013, 2014 i 2015. W złożonym odwołaniu powódka nie twierdziła, że w terminie do 31 marca wykonała w wymienionych latach obowiązek, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt. Stwierdziła, że w dniu 12 czerwca 2017 r. złożyła pismo, do którego dołączyła stosowne formularze i dokumenty. Powódka nie przedstawiła jednak w odwołaniu kopii tych dokumentów. Z dołączonego do odwołania zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika jedynie, że przesyłka wysłana przez powódkę została skierowana na adres Urzędu Komunikacji Elektronicznej w W. oraz, że została doręczona odbiorcy w dniu 14 czerwca 2017 r. Z przedstawionego potwierdzenia odbioru nie wynika jednak, jaka była zawartość doręczonej Prezesowi UKE przesyłki. W tym miejscu podkreślenia wymaga, że zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej zostało skierowane do powódki z Delegatury UKE w B.. Również zaskarżona decyzja z dnia 15 września 2017 r. została wydana w B.. W treści decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie Prezes UKE nie potwierdził, że przed wydaniem decyzji Przedsiębiorca złożył do Urzędu formularze i dokumenty zawierające dane wymienione w art. 7 ust. 2 Pt za lata 2013-2015. Wskazać należy, że zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt określony w powołanym przepisie obowiązek uważa się za spełniony jedynie w przypadku, gdy dokumenty zawierające dane dotyczące rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych wpłyną do Prezesa UKE w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczą. Nawet więc gdyby powodowy Przedsiębiorca wykazał, że przed wydaniem zaskarżonej decyzji złożył do Prezesa UKE zawierające stosowane informacje za lata 2013, 2014 i 2015 nie było by podstaw do uznania, że wynikający z art. 7 ust.2 Pt obowiązek został prawidłowo spełniony.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej.

W świetle okoliczności sprawy, zdaniem Sądu, stwierdzić należało, że po ustaleniu, iż Przedsiębiorca nie wykonał w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt Prezes UKE, zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt był zobowiązany do nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości określonej w art. 210 Pt. Przy ustalaniu wysokości kary

pieniężnej Prezes UKE uwzględnia wymienione w art. 210 ust. 1 i 2 Pt granice oraz przesłanki wymiaru kary, do których należy zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Przy ustalaniu zakresu naruszenia należy mieć na uwadze, że przekazywanie Prezesowi UKE danych wymienionych w art. 7 Pt ma na celu przeprowadzenie przez organ analizy i oceny funkcjonowania rynków usług telekomunikacyjnych, ogłaszania raportu o stanie rynku za rok ubiegły oraz wydawanie decyzji administracyjnych w zakresie jego obowiązków ustawowych. Brak wykonania tego obowiązku pozbawia Prezesa UKE możliwości uzyskania tych informacji, utrudnia realizację ww. celów i prowadzi do zniekształcenia wyników analizy rynku, mających znaczenie przy wydawaniu decyzji regulacyjnych, nakładających na uczestników rynku obowiązki regulacyjne. Zaniechanie przekazania przez Przedsiębiorcę wskazanych danych mających znaczenie dla prawidłowego wykonywania przez Prezesa UKE jego zadań stwarzało zagrożenie wystąpienia niepożądanych skutków w postaci zniekształcenia wyników analizy. W ocenie Sądu uznać należało, że z uwagi na rodzaj naruszonych obowiązków i dóbr zakres stwierdzonego naruszenia był istotny i miał znaczący wpływ na wymiar nałożonej decyzją kary pieniężnej. Podkreślenia wymaga, iż okres stwierdzonego naruszenia wynosił ponad trzy lata, więc był znaczny

Z treści zaskarżonej decyzji wynika, że przy ustalaniu wymiaru kary Prezes UKE uwzględnił, jako łagodzącą okoliczność, iż Przedsiębiorca nie był uprzednio karany z tego rodzaju naruszenie.

Mając na uwadze, że Przedsiębiorca przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie przedstawił Prezesowi UKE informacji o uzyskanych w roku 2016 przychodach, stwierdzić należało, iż Prezes UKE ustalając podstawę wymiaru kary w sposób szacunkowy, prawidłowo zastosował przepis art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt.

Nałożone decyzją, odrębnie z tytułu każdego naruszenia, kary pieniężne mieszczą się w granicach ustawowych. Wysokość kar przemawia za uznaniem, że przy ich ustalaniu Prezes UKE uwzględnił okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz wymienione w art. 210 ust. 2 Pt wytyczne wymiaru kary. Wysokość kar nie została ustalona na poziomie wygórowanym, stwarzającym zagrożenie płynności finansowej powódki.

W świetle dokonanych ustaleń podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia art. 7 w zw. z art. 209 i art. 210 Pt należało uznać za nieuzasadniony.

Mając na uwadze treść zebranego w sprawie materiału dowodowego, w ocenie Sądu, stwierdzić należało, iż w sprawie brak było również podstaw do uznania za zasadny zarzutu naruszenia art. 7 k.p.a. Z okoliczności sprawy wynika, że powódka dopuściła się wskazanego w decyzji naruszenia. Prezes UKE przeprowadził rzetelną analizę ustalonych okoliczności, a wydane w sprawie rozstrzygnięcie znajduje oparcie w zebranych materiale dowodowym.

Wobec stwierdzenia, iż podniesione w odwołaniu zarzuty nie zasługują na uwzględnienie, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie jako bezzasadne – art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu, ustalając wysokość należnych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 720 zł, na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym po 27 października 2016 r.

SSO Witold Rękosiewicz.